

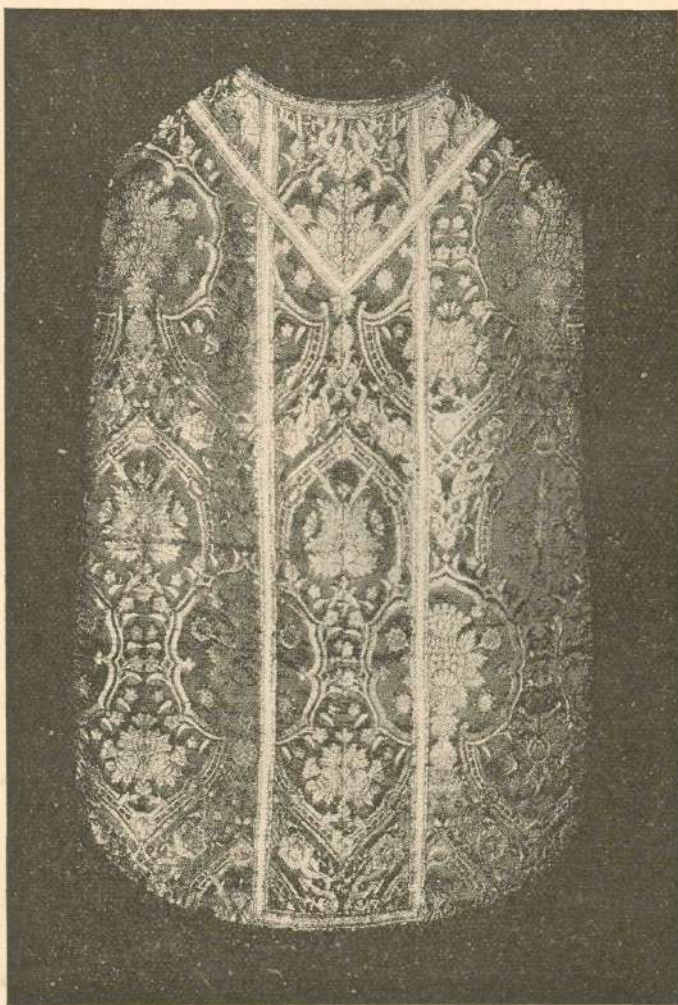
rastlinstva, tako različne, čudovite prizore ti kaže sedaj reka Pliva, dokler se ti ne zvrne s skalne visočine v Vrbas, kateri jo tira s seboj v Savo. — Glej! mogočna peč dela naraven jez, voda se srdito zaganja čez njo v globok tolmun, drugi del pa prihiti vanj pené se od desne in leve; skalovje se vzdiga

zgoraj —; le skala mirno stoji že stoletja, smejoč se brezuspešnemu vrvenju in drvenju v svojem podnožju, nad skalami vzdigajoče se drevje pa se ljubko smehlja, ker dobiva vedno novega osvežja iz tekočega elementa, za svoje življenje vedno novih snovij, ktere mu donašajo na skalo iz gornjih krajev vodni valovi divje reke. Padanje od skale do skale se ponavlja sto in stokrat — vedno isti, a vendar vedno novi prizori ti razvedrujejo oko. Da, človeška roka ne bi mogla napraviti nič mičnejšega in mnogoličnejšega, nego je tu ustvarila narava, oživljena po božji vsemogočnosti.

Čudeč se tem naravnim čudom sem govoril s seboj: Zakaj nimamo pri nas tudi te naravne krasote! Lep si Bled, krasen Bohinj, daleč sloveča jama postojinska: ali jajškega jezera, Jajca in slapa pri njem — nimaš Slovenska!

Iz teh sanjarij me je vzbudil šaljivi Čeh-sprevodnik. Vprašal je Španjola: «Si-li lovec?» «Nisem», odgovori. «Ne maraš li zajca?» «Rad na vilicah in pladniku», odgovarja židov. «Saj ga ne smeš jesti», nagaja vojak. «Smem, kadar je ,košer'», trdi židov. «A tako», zbada šaljivec potomca Abrahamovega, «,košer' je, kadar ga vaš mesar zakolje. Vi židovi torej zajca ujamete za uha ter prinesete svojemu ,mesarju', da mu prereže vrat, pa napravi ,košer'!» Midva sva se smejala, Španjol je molčal, pa si menda mislil:

Zajec je pa vendar-le dober. — Gladka cesta nas je kmalu postavila pred vrata «Jajca-grada», od koder jo mahnem v mesto Jajce. Nemški napis pred mestnimi vrati priča, da je cesta ob Plivi od Jezera do sèm delo naših vojakov. Glasi se: «Erbaut 1881 von der Pionnier-Abtheilung des 66. Infanterie-Regiments.»

Mašni plašč iz Hasanovega plašča. Zadnja plat. (Po fotografiji.)

v podobi otočiča, najbujnejše drevje te pozdravlja na njem —, voda ga obdaje tu mirno, tam se divje drvi mimo; tu ga obkrožuje, tam pretrgava na jednom — dveh — desetih krajih; nov jez, nov slap, nov vrtinec; struge vode, male in velike, naravnost, pošev, navprek — na vse načine! Vse se vije, vse se ziblje v vodi spodaj, po vejevju